



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1741/2021
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радослав Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, сви из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., против туженог АД „Електроурежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3136/20 од 14.11.2021. године, у седници већа одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3136/20 од 14.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3136/20 од 14.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 526/19 од 12.11.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцима новчану накнаду: тужиоцима АА и ББ због ограничења у вршењу права својине на кп .., уписане у ЛН .. КО Врање на грађевинском земљишту и због провођења седам неизолованих електричних проводника преко парцеле, чиме се заштитним појасом у мерама и границама ближе одређеним у ставу првом изреке, захвата и конституише право трајне службености и провођења каблова у корист туженог на парцели тужилаца у површини од 723м², за штету због заузимања парцеле и смањења тржишне вредности грађевинског земљишта у износу од 539.230,54 динара, са законском затезном каматом почев од 25.05.2020. године до исплате, те ставом другим да овим тужиоцима због ограничења у вршењу права својине на кп .. уписане у лн .. КО Врање, на грађевинском земљишту и због провођења седам неизолованих електричних проводника преко парцеле, чиме се заштитним појасом у мерама и границама ближе одређеним у том ставу, захвата и конституише право трајне службености и провођења каблова у корист туженог на парцели тужилаца, исплати штету због заузимања парцеле и смањења тржишне вредности грађевинског земљишта у износу од 352.330,19 динара, са законском

затезном каматом почев од 25.05.2020. године до исплате. Трећим ставом, обавезан је тужени да тужиоцима ВВ и ГГ, због ограничења у вршењу права својине на на кп .., уписане у лн .. КО Врање, на грађевинском земљишту и због провођења седам неизолованих електричних проводника преко парцеле, чиме се заштитним појасом у мерама и границама ближе одређеним у ставу трећем изреке, захвата и конституише право трајне службености пролаза и провођења каблова у корист туженог на парцели тужилаца у површини од 2863м², исплати штету због заузимања парцеле и смањења тржишне вредности грађевинског земљишта у износу од 1.017.290,84 динара, са законском затезном каматом почев од 25.05.2020. године до исплате. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима ДД и ЋЋ, због ограничења у вршењу права својине на кп .., уписане у лн .. КО Врање, на грађевинском земљишту и због провођења седам неизолованих електричних проводника преко парцеле, чиме се заштитним појасом у мерама и границама ближе одређеним у ставу четвртном изреке, захвата и конституише право трајне службености и провођења каблова у корист туженог на парцели тужилаца у површини од 1425м², исплати штету због заузимања парцеле и смањења тржишне вредности грађевинског земљишта у износу од 507.011,28 динара, са законском затезном каматом почев од 25.05.2020. године до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 586.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3136/20 од 14.11.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је наведена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, четвртном и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72... 10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011...10/2023), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари, правноснажном пресудом је одлучено о накнадама због смањења тржишне вредности катастарских парцела у ситуацији када је изградњом електромреже са дозволом надлежног органа конституисана законска стварна службеност преласка водова преко катастарских парцела тужилаца, на основу члана 51. Закона о основама својинскоправних односа, која потраживања имају свој основ у стварном праву из члана 53. став 3. наведеног закона.

Имајући у виду правни став о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем, усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017.године, садржину спора и пресуда нижестепених судова, као и навода изнетих у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији, применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

У ревизији се не указује на другачије одлуке другостепених судова или ревизијског суда по истоверним захтевима као што су захтеви тужилаца у овом поступку, у истој или у битно сличној чињенично правној ситуацији. Пружањем правне заштите не производе се негативне последице по правосудни систем, нити настаје потреба да се разматрају правна питања од општег интереса или даје ново тумачење права, како се ревизијом предлаже, пре свега имајући у виду садржину наведеног правног става овог суда, донетог и публикованог у циљу јединствене и усаглашене примене материјалног права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 25.02.2015. године, са три тужбена захтева, од којих су за сваки од постављених захтева подносиоци по двоје тужилаца. Вредност предмета спора одређује се према вредности сваког тужбеног захтева постављеног од по двоје тужилаца, засебно у односу на остале са којима не стоје у односу јединствених супарничара у смислу члана 210. ЗПП.

За оцену о дозвољености ревизије узима се у обзир највиша вредност предмета спора побијаног дела, која износи 1.017.290,84 динара, што очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Стога, по налажењу Врховног суда, ревизија туженог је недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић